

Еwangelia Mateusza

Глава 21

1. Коли наблизилися до Єрусалима і прийшли у Витфагію, до Оливної гори, Ісус послав двох учнів, 2. повелівши їм: **Ідіть у село, що перед вами; відразу знайдете ослицю на прив'язі і осятко з нею; відв'яжіть і приведіть до Мене.** 3. Коли хтось вам щось скаже, то відповісте, що Господь їх потребує, і тут же відішле їх. 4. Сталося це, щоб збулося сказане пророком, який мовив: 5. Скажіть сіонській дочці: Ось твій Цар прямує до тебе, лагідний і верхи на ослиці та осятку, синові под'яремної. 6. Учні пішли і зробили так, як їм звелів Ісус, 7. привели ослицю та ося, поклали на них одяг, і Він сів на них. 8. А великі юрби стелили свою одіж по дорозі, інші зрізали гілля з дерев і клали по дорозі. 9. Люди, що йшли перед Ним і слідом за Ним, вигукували, кажучи: Осанна Синові Давидовому: благословен, хто йде в ім'я Господнє; осанна на висотах. 10. Коли Він увійшов до Єрусалима, захвилювалося ціле місто, питаючи: Хто це такий? 11. А юрби казали: Це Ісус, Пророк із Назарета Галилейського. 12. Ісус увійшов до храму і вигнав усіх, що продавали й купували в храмі; перекинув столи міняйлів і ослони тих, що продавали голубів, 13. і каже їм: **Написано: Мій дім назветься домом молитви, ви ж робите його печерою розбійників.** 14. Приступили до Нього сліпі та кульгаві в храмі, і Він вилікував їх. 15. Архиєреї та книжники, побачивши чуда, які Він творив, і дітей, що вигукували в храмі: Осанна Синові Давидовому, 16. обурилися і сказали Йому: Чи чуєш, що вони кажуть? А Ісус відповів їм: **Так. Хіба ви не читали ніколи, що з уст немовлят і тих, що ссуть, здобуду хвалу?** 17. Лишивши їх, вийшов геть з міста до Витанії і там замешкав. 18. Уранці, повертаючись до міста, зголоднів. 19. Побачивши одну смоковницю при дорозі, підійшов до неї і нічого на ній не знайшов, крім самого листя, тож сказав їй: **Хай довіку не буде з тебе плоду.** І смоковниця враз усохла. 20. Учні, побачивши це, здивувалися і кажуть: Як це - смоковниця вмить усохла? 21. У відповідь Ісус сказав їм: **Щиру правду кажу вам, якщо матимете віру і не сумніватиметесь, то не тільки зробите те, що зі смоковницею, але коли й цій горі скажете: піднесися і кинься в море - так і станеться.** 22. І все, що попросите в молитві з вірою, - одержите. 23. Коли увійшов Він до храму, приступили архиєреї і старшини народу до Нього, коли навчав, і питають: Якою владою ти це чиниш? І хто тобі дав цю владу? 24. У відповідь Ісус сказав їм: **Поставлю і Я вам одне запитання; - якщо на нього відповісте мені, то і Я вам скажу, якою владою це чиню.** 25. Хрещення Іванове звідкіля було? З неба чи від людей? Вони міркували між собою: Якщо скажемо: з неба, - скаже нам: то чому ви не повірили Йому? 26. Якщо ж скажемо: від людей, - боїмося народу, бо всі мають Івана за пророка. 27. І відповіли Ісусові і сказали: Не знаємо. Тоді і Він мовив їм: **І Я вам не скажу, якою владою це чиню.** 28. Як вам здається? Один чоловік мав двох синів. І прийшовши до першого, сказав: Дитино іди, попрацюй сьогодні у винограднику. 29. Він у відповідь сказав: Не хочу; а пізніше,

розкаявшись, пішов. **30.** Приступивши до другого, сказав так само. Той у відповідь сказав: Я їду, пане, але не пішов. **31.** Котрий із двох виконав волю батька? Кажуть: Перший. Мовить їм Ісус: Щиру правду кажу вам, що митники й розпусниці випереджають вас у Царстві Божому. **32.** Бо прийшов до вас Іван дорогою справедливости, та ви не повірили йому; а митники й розпусниці повірили йому; ви ж, побачивши це, не розкаялися, і потім аби повірити йому. **33.** Слухайте іншу притчу. Був чоловік-господар, що насадив виноградник, обгородив його огорожею, викопав у ньому чавильню, збудував башту, найняв робітників і відійшов. **34.** Коли ж достигли плоди, послав він своїх рабів до робітників, щоб узяти плоди свої. **35.** Робітники, схопивши його рабів, кого побили, кого вбили, кого закидали камінням. **36.** Тоді він послав інших рабів, численніших від перших, але й з ними вчинили так само. **37.** Нарешті послав до них свого сина, кажучи: посоромляться мого сина. **38.** Робітники ж, побачивши сина, заговорили між собою: цей - спадкоємець; ходімо убиймо його і матимемо його спадщину; **39.** і схопивши його, викинули геть із виноградника та вбили. **40.** Тож коли прийде господар виноградника, що зробить тим робітникам? **41.** Кажуть йому: Злих люто вигубить, а виноградник передасть іншим робітникам, які віддаватимуть його плоди вчасно. **42.** Каже їм Ісус: Чи не читали ви ніколи в Писаннях: Камінь, котрий будівничі відкинули, як непридатний саме він став наріжним: від Господа це сталося і є дивним в у очах наших? **43.** Тому це кажу вам, що відбереться від вас Царство Боже і дасться народові, який даватиме його плоди. **44.** І хто впаде на цей камінь, розіб'ється, а на кого він упаде, того розчавить. **45.** Почувши Його притчі, архиереї і фарисеї зрозуміли, що говорить про них; **46.** і намагалися Його схопити, та злякалися людей, що мали Його за пророка.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса